

NÁZOR

Svedte to na Brusel!

Tisíce společenství vlastníků bytových jednotek, bytových družstev a soukromých vlastníků nájemních domů čelí od letošního ledna nové povinnosti instalovat v jednotlivých bytech měřiče tepla a teplé vody, pokud jsou dodávány z dálkových zdrojů nebo z centrálního vytápění. Další finanční zátěž v době, kdy pronajímatelé musejí tlačít nájmů dolů, kvůli stále rostoucím nákladům vodného, stočného či elektřiny jako neodmyslitelných složek nákladů na bydlení.

Tisíce společenství vlastníků bytových jednotek, bytových družstev a soukromých vlastníků nájemních domů jako disciplinovaní daňoví poplatníci se ptají: státě, jak je to možné? A stát odpovídá: my za to nemůžeme, to po nás chce Brusel. Směrnice ES o energetické náročnosti budov skutečně stanoví, aby bylo uživatelům bytových jednotek umožněno regulovat svou vlastní spotřebu tepla a teplé vody, pokud jsou taková opatření efektivní z hlediska nákladů. Členské státy proto musejí uložit majitelům nájemních domů s centrálním nebo dálkovým vytápěním vybavit bytové jednotky příslušnými měřiči. Konkrétní provedení by mělo být ponecháno na členských státech, což umožní každému členskému státu zvolit režim, který bude nejlépe odpovídat jeho konkrétní situaci. Směrnice se omezuje na minimální požadavky pro dosažení těchto cílů a nepřesahuje to, co je pro tento účel nezbytné.

Přítom umožňuje, aby národní právní úprava ukládala takovou povinnost, pokud je to „*technicky, funkčně a ekonomicky proveditelné*“.

Česká transpoziční norma, zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření s energií v platném znění je v tomto ohledu přísnější, protože výjimku, kterou připouští unijní norma, omezuje na „*budovy, které jsou kulturní památkou, anebo nejsou kulturní památkou, ale nacházejí se v památkové rezervaci nebo památkové zóně pokud by s ohledem na zájmy státní památkové péče splnění některých požadavků na energetickou náročnost těchto budov výrazně změnilo jejich charakter nebo vzhled s tím, že tuto skutečnost stavebník, vlastník budovy nebo společenství vlastníků jednotek doloží závazným stanoviskem orgánu státní památkové péče*“.

Obecně vzato, přísnější transpozice unijního práva do práva členského státu není v rozporu s požadavky EU. Ovšem může být k újmě právnických či fyzických osob v transponujícím státě. Tzv. „*gold plating*“ (zbytečně zatěžující transpozice) je často projev zbytečného transpozičního aktivismu. Paradoxně ve státě, který je zhusta žalován před Soudním dvorem EU pro nedostatky transpozice v jiných oblastech.

prof. JUDr. PhDr. Michal Tomášek, DrSc.
proděkan a vedoucí katedry
evropského práva Právnické fakulty UK

ZÁKONY

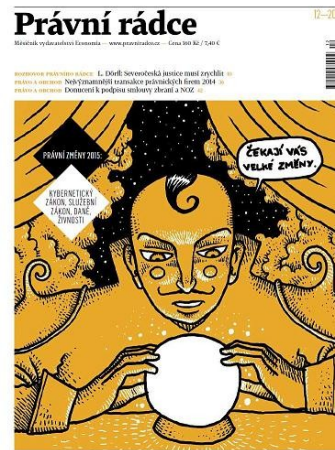
Novela zákona o daních z příjmů

Dne 21. listopadu 2014 byl ve Sbírce zákonů zveřejněn pod č. 267/2014 Sb. zákon, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Zákon o daních z příjmů patří k nejdůležitějším nástrojům veřejných financí, když tvoří jeden z pilířů daňové soustavy především co do objemů výnosů plynoucích do veřejných rozpočtů. Pravidelně ke konci každého roku dochází k jeho rozsáhlým novelizacím a ani letošní rok není výjimkou.

Právě publikovaný zákon těchto změn provádí bezmála tři stovky. Dle důvodové zprávy změny vyplynuly především z potřeby provést revizi textu zákona po ratifickaci zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva, jež zákon o daních z příjmů významně, v bezmála devíti stovkách novelizačních bodů, před rokem novelizovalo. Stejně tak se změny týkají ustanovení novelizovaných zákonem č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa, který zákonodárce považuje v mnoha ustanoveních za dnes již překonaný. Řada změn pak má směřovat ke snížení odvodové zátěže poplatníků daně z příjmů fyzických osob, mezi dalšími skupinami změn jsou dále uváděny například úpravy systému zdanění investičních fondů, úpravy směřující ke snížení administrativní zátěže a vylepšení spravovatelnosti daně, legislativně technická zpřesnění a další.

Vedle zákona o daních z příjmů je novelizován

(Pokračování na stránce 2)

V prosincovém čísle měsíčníku
Právní rádce, které vyšlo 12. prosince,
najdete například tato témata:

- ROZHOVOR S NOVÝM PŘEDSEDOU ÚSTECKÉHO SOUDU LUBOŠEM DÖRFLEM
- ZDANĚNÍ INVESTIČNÍCH FONDŮ SE PODESETI LETECH ZMĚNÍ
- DAŇOVÉ ZMĚNY 2015
- CO NOVÉHO PŘINESE KYBERNETICKÝ ZÁKON?
- JAK SE ZMĚNÍ KATASTR NEMOVITOSTÍ OD ROKU 2015
- NOVELA ŽIVNOSTENSKÉHO ZÁKONA

www.PravniRadce.cz

EU změnila pravidla označování potravin. Lidem přinesla informace, výrobčům povinnosti

Od 13. prosince 2014 začalo účinkovat nové evropské nařízení regulující označování potravin. Změny se týkají rozsahu poskytovaných informací i formy, jakou by měly být na potravinách uváděny.

Nařízení bylo publikováno pod č. 1169/2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům. Nahrazuje a slučuje dřívější pravidla stanovená ve směrnících a dalších předpisech.

Hlavní motivací pro přijetí nařízení byla podle Evropské komise nedostačující dřívější úprava, která už neodpovídala současné tržní situaci ani nárokům spotřebitelů. „*Spotřebitelé jsou u těchto nových předpisů na prvním místě, zároveň jsou zaváděny novinky zvládnutelné i pro podniky,*“ okomentoval nová pravidla Vytenis Andriukaitis, komisař pro zdraví a bezpečnost potravin.

(Pokračování na stránce 2)

(Pokračování ze stránky 1)

rovněž zákon o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, zákon o dani silniční, daňový řád, zákon o Finanční správě ČR, zákon o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, zákon o důchodovém pojištění, zákon o nemocenském pojištění, zákon o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, zákon o veřejném zdravotním pojištění, živnostenský zákon, ale i mnohé zákony další. **Zákon nabývá účinnosti, s výjimkou některých svých ustanovení, dnem 1. ledna 2015.**

Více na: <http://www.codexisuno.cz/1hC>

Novela veterinárního zákona

Dne 19. listopadu 2014 byl ve Sbírce zákonů zveřejněn pod č. 264/2014 Sb. zákon, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

Aktuální právní úprava neobchodních přesunů zvířat v zájmovém chovu reflektuje evropské nařízení č. 998/2003 o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu. Nařízení však má být k 29. prosinci 2014 zrušeno a nahrazeno nařízením č. 576/2013 o neobchodních přesunech zvířat v zájmovém chovu. K novému nařízení rovněž existuje prováděcí nařízení č. 577/2013 o vzorových identifikačních dokladech pro neobchodní přesuny psů, koček a fretek, vyhotovení seznamu území a třetích zemí a požadavcích na formát, grafickou úpravu a jazyky prohlášení potvrzujících splnění některých podmínek stanovených nařízením č. 576/2013. Oběma nařízeními je potřeba český právní řád příslušným způsobem přizpůsobit.

Důvodová zpráva jako hlavní cíle novely uvádí v souladu s uvedenými nařízeními upravit povinnosti chovatelů při přemísťování zvířat v zájmovém chovu (psů, koček a fretek), schválených veterinárních lékařů při vydávání pasů zvířat v zájmovém chovu a výrobců a distributorů pasů zvířat v zájmovém chovu, dále pak vedení evidence pasů zvířat v zájmovém chovu, ale také skutkové podstaty přestupků a správních deliktů.

Další změny se pak týkají zákazu používání léčivých přípravků u volně žijící zvěře, jejíž produkty jsou určeny k výživě lidí, či povinnosti Ústřední veterinární správy poskytovat veřejnosti co nejaktuálnější zákonem vymezené informace o výsledcích provedeného veterinárního dozoru tak, aby měli spotřebitelé co nejdříve k dispozici veškerá aktuální zjištění veterinárních inspektorů v oblasti zdravotní nezávadnosti potravin. **Zákon nabývá účinnosti dnem 29. prosince 2014.**

Více na: <http://www.codexisuno.cz/1hD>

Vyhláška o hygienických požadavcích na prostory a provoz dětské skupiny do 12 dětí

Dne 2. prosince 2014 byla ve Sbírce zákonů zveřejněna pod č. 281/2014 Sb. vyhláška o hygienických požadavcích na prostory a provoz dětské skupiny do 12 dětí.

Vyhláška vydaná Ministerstvem práce a sociálních věcí podle zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině specifikuje pro tuto činnost ve skupině do 12 dětí podrobnosti stran venkovních prostor, místností pro denní pobyt a odpočinek, šaten, hygienických zařízení a úklidu včetně nakládání s prádlem. Dle důvodové zprávy má úprava dostatečně zohledňovat velikost dětské skupiny, tedy počet dětí, které mohou dětskou skupinu navštěvovat. Cílem je stanovit určitý minimální standard hygienických požadavků na prostory a provoz, který lze obecně považovat za adekvátní počtu dětí. Pro zajištění kvalitní péče o děti je totiž nezbytné, aby byly minimální hygienické a prostorové požadavky stanoveny a garantovány a aby tak jednak mohla být rodičům zaručována kvalita péče, jednak poskytovatelům této služby srozumitelně prezentován její právní rámec. Dané požadavky mají být přitom stanoveny jako minimálně zatěžující pro poskytovatele z hlediska nákladů tak, aby neohrožovaly flexibilitu služby. Ministerstvo považuje za nezbytné, aby péče o dítě v dětské skupině byla poskytována s ohledem na potřeby dítěte, na jeho zdravý vývoj, a aby byla zároveň zajištěna ochrana zdraví dětí. **Vyhláška nabyla účinnosti dnem 2. prosince 2014.**

Více na: <http://www.codexisuno.cz/1hE>

JUDIKATURA

Zveřejnění informace o zdravotním stavu jako nedovolené zpracování citlivých osobních údajů

Nejvyšší správní soud rozsudkem sp. zn. 6 As 144/2013 řešil otázku, zda televize spáchala delikt, pokud na základě policejní informace, že je pohřešovaný „*vážně nemocen nespécifikovanou přenosnou chorobou*“, která „*se přenáší pohlavním stykem, potřísněním jeho krví, ale i škrábnutím*“, zveřejnila informaci, že dotyčný je nakažen virem HIV.

TV Prima tuto informaci zveřejnila na základě informací uvedených na webových stránkách policie, a od Úřadu pro ochranu osobních údajů dostala pokutu za zpracování citlivého osobního údaje bez souhlasu subjektu údaje. Televize se

(Pokračování na stránce 3)

LIBERIS®

Stovky titulů
Tisíce paragrafů
Desetitisíce komentářů

Unikátní systém
poskytující komentáře
renomovaných autorů
k jednotlivým paragrafům.

www.codexis.cz

(Pokračování ze stránky 1)

Na druhé straně producentům potravin přineslo nařízení povinnosti a s nimi spojené náklady. „*Nařízení rozhodně výrobcům přineslo náklady na nové obaly, de facto museli změnit celé portfolio, protože by nebyla potravina, která by změnu nevyžadovala.*“ uvedla tisková mluvčí České potravinářské komory (ČPK) Markéta Chýlková. Podrobnosti o nařízení se dočtete zde: <http://pravniciradce.ihned.cz/aktuality/c1-63249970>

Kancelář CMS vyhrála Mergermarket M&A Awards pro střední a východní Evropu

Právnícká firma CMS Cameron McKenna získala mezinárodní ocenění Mergermarket M&A Awards za rok 2014 pro oblast střední a východní Evropy. Žebříček hodnotí účast právnických firem na nejvýznamnějších transakcích v uplynulém roce.

„*Společnosti jsou do užšího výběru vybírány na základě statistické analýzy databáze M&A Mergermarket, která je základním zdrojem pro další vyhodnocování; o vítězi každé kategorie poté rozhoduje komise nezávislých odborníků.*“ uvádí tisková zpráva oznamující vítězství společnosti CMS.

V oblasti právního poradenství je vyhlášováno více kategorií, které odpovídají jednotlivým evropským regionům, včetně nejlepšího právního poradce v rámci celé Evropy. Tuto kategorii letos vyhrála kancelář Freshfields Bruckhaus Deringer.

Česká republika spadá právě do souhrnné kategorie střední a východní Evropy a CMS v ní vyhrála získala už v roce 2012. V roce 2013 pak úspěch slavila kancelář White & Case. Další informace naleznete zde: <http://pravniciradce.ihned.cz/aktuality/c1-63281560>

Tři pětiny studentů práv chtějí pracovat v advokacii. Do veřejné sféry se naopak nehrnou

Z průzkumu provedeného mezi více než třemi

(Pokračování na stránce 3)

(Pokračování ze stránky 2)

bránila tím, že zveřejnění údaje o nemoci sledovalo ochranu zdraví jiných osob dle § 9 písm. b) zákona o ochraně osobních údajů, kdy se souhlas nevyžaduje. Obecný popis povahy nemoci by pro svou neurčitost a délku mohl být diváky nedostatečně vnímán a pochopen, takže šlo o pouhé zkrácení. Úřad však opáčil, že jejím úkolem není „v hlavní zpravodajské relaci upozorňovat klienty prostitutů na možné nebezpečí od jedné konkrétní osoby, pokud se tato dobrovolně známým rizikům svým chováním vystavují“. Informace totiž byla v hlavním vysílání doplněna výpověďmi jiných osob o tom, že jmenovaný měl navštěvovat pánské kluby a přivydělávat si poskytováním sexuálních služeb.

Dle Nejvyššího soudu reportáž nechtěla jen před nemocí a jejím šířením varovat, ale užila jména a dalších identifikujících údajů konkrétního člověka ve spojení s nálezem virem HIV a dalšími znepokojujícími skutečnostmi o chování pohřešovaného chlapce k tomu, aby zapůsobila na diváky relace. Takové jednání tedy nejen zvyšuje žádoucí efekt ochrany zdraví, ale kritizovaná okolnost je přesně tím, co vyčuluje poměr ústavně chráněných práv a působí zásah do soukromí již za hranici přípustnosti. Policie se při plnění svého úkolu pátrat po pohřešovaných zaměřila na popis rizik fyzického kontaktu s hledaným chlapcem a konkretizaci onemocnění se vyhnula. Stěžovatelka naopak cíleně chorobu pojmenovala, aby tím zvýšila údernost a zapamatovatelnost sdělení, což je však přesně to, co soud vnímal jako zbytečný, nadměrný zásah do soukromí nemocného nezletilého, jenž hrozí stigmatizací a společenským vyloučením.

K tomu soud dodal, že „pro odpovědnost televize není podstatné, zda se informace, že je pohřešovaný skutečně nakažen virem HIV, zakládá na pravdě. I kdyby ve skutečnosti trpěl jinou nemocí (což je při obecnosti popisu uveřejněného policií dobře možné), nijak by to nezmenšovalo zásah do jeho práv. Nařčení z nakažení právě virem HIV totiž vyvolává ve společnosti silné emoce díky rozšířenému povědomí o nevládivosti a snadnému šíření, což přispívá k izolaci a sociálnímu vyloučení nemocných“.

Rozhodnutí se také blíže věnuje otázce systematickosti zpracování informací ve zpravodajství. TV Prima totiž argumentovala, že šlo o pouhé nahodilé zveřejnění informace, na které se zákon o ochraně osobních údajů vůbec nevztahuje.

Více na: <http://www.codexisuno.cz/1df>

Vážné důvody pro nedostavení se na úřad práce

Rozsudkem sp. zn. 4 Ads 109/2013 se Nejvyšší správní soud zastal ženy, která byla vyřazena z evidence Úřadu práce z důvodu maření součinnosti s úřadem práce. Toho se měla dotýčná dopustit tím, že přibližně 10 min před dohodnutou schůzkou volal na úřad její známý, že nemůže nastartovat auto a chce „přeobjednat“ na další den. Úřednice tomuto známému řekla, že další den přijít může, ale nenastartování auta není vážný důvod pro nedostavení se na Úřad, a stanovila jí náhradní termín o 3 hodiny později, přičemž ověřila, že autobus ještě pojede. Žena však přijela až druhého dne a do protokolu marně vysvětlovala, že ji nenastartovalo auto, neměla kredit, a proto volal na Úřad její známý, který jí řekl, že se na úřad práce má dostavit ještě týž den, nebo následující den.

Úřad práce argumentoval především tím, že nenastartování naftového motoru je v prosinci rozumně předvídatelná překážka, na kterou měla být dotyčná připravena, a tudíž nepředstavuje vážný důvod dle zákona o zaměstnanosti. Soud však uvedl, že vážný důvod může představovat i jiný vážný osobní důvod nebo důvod zvláštního zřetele hodný. Uchazeči mají být vyřazováni v důsledku jejich nekorektního, liknavého či nedisciplinovaného přístupu, přitom však z ničeho nevyplývá, že by dotyčná ignorovala úřad práce nebo že by měla úmysl mařit součinnost s ním. Vyřazená uchazečka po celou dobu s úřadem práce bezkonfliktně spolupracovala, a shora naznačený excés vykazoval známky vážných osobních důvodů hodných zvláštního zřetele. Důležité také je, že se dotyčná snažila situaci ihned řešit, a to nejprve telefonicky, následně i osobně na údajně telefonicky domluveném náhradním termínu druhý den.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že vždy je tedy potřeba hodnotit a rádně se zabývat všemi okolnostmi toho kterého případu. Soud považuje za vhodné připomenout, že správní orgány by měly mít k problémům a potížím fyzických a právnických osob (účastníků řízení) co možná největší pochopení a postupovat ve vztahu k nim vstřícně a objektivně. Ostatně také správní řád stanoví, že veřejná správa je službou veřejnosti. Ve vztazích podle zákona o zaměstnanosti to platí dvojnásob - správní orgány by se zde měly snažit nezaměstnanému co nejvíce pomoci v jeho situaci na trhu práce. Nejvyššímu správnímu soudu přijde absurdní požadavek úřadu práce, aby uchazeči domýšleli všechny možné eventualy, které by mohly nastat, a na ně se pro jistotu, protože jsou rozumně předvídatelné, připravit.

Nejvyšší správní soud podotýká, že nelze uchazeče o zaměstnání automaticky omluvit jen na základě toho, že úřadu práce podal omluvu např. prostřednictvím telefonu, a že je nutné trvat na tom, aby uchazeči o zaměstnání plnili své povinnosti. Na druhou stranu však je nutné, aby správní orgány při rozhodování o vyřazení z evidence zvážily konkrétní situaci a důvody tvrzené uchazečem, a to zejména s ohledem na celkový kontext věci a často nepříznivou sociální a finanční situaci uchazeče o zaměstnání.

Více na: <http://www.codexisuno.cz/1df>

Zdroj: CODEXIS®

(Pokračování ze stránky 2)

stovkami studentů českých právnických fakult vyplynulo, že téměř 60 procent z nich chce po studiu najít uplatnění v advokacii. Naopak o práci ve státní správě nebo na státním zastupitelství je minimální zájem.

Studenti, kteří mají zájem o kariéru v advokacii, pak mají zájem o vlastní kancelář i o zaměstnání ve větší společnosti.

„Z hlediska dlouhodobých plánů mírně převažuje preference výkonu samostatné advokátní praxe před kariérou postupem v zavedené právnické firmě,“ uvádí tisková zpráva komentující výsledky průzkumu. Preference se pak štěpí v závislosti na pohlaví - muži prý sami sebe vidí spíše jako samostatné advokáty, zatímco ženy mají větší zájem o kariéru ve větších kancelářích.

Zajímavé jsou také představy studentů o finančním ohodnocení. V době výkonu koncipientké praxe by se 85 procent z nich spokojilo s platem do 30 tisíc korun, po delší době se jejich představy více rozcházejí. „Délka praxe by se podle názoru studentů měla odrážet i v rostoucím objemu variabilní složky mzdy. Mezi nejžádanější zaměstnanecké výhody patří vzdělávací a rozvojové aktivity, následované benefity podporujícími work-life balance – tradiční benefity typu stravenek či mobilního telefonu naopak příliš vyžadované nejsou,“ stojí dále ve zprávě.

Anketa se ptala také na způsob výběru budoucího zaměstnavatele. „Při hledání budoucího zaměstnavatele respondenti jednoznačně preferují osobní zkušenost s danou firmou formou brigády či absolvování praxe, rozhovoru s jejím zástupcem nebo exkurze. Důležité jsou i reference od známých nebo rodinných příslušníků,“ tvrdí shrnutí.

Průzkum organizoval server spravoc.cz, advokátní kancelář Havel, Holásek & Partners a personální společnost ManpowerGroup.

Ivo Janda z pražské kanceláře White & Case se stal partnerem firmy

Od 1. ledna 2015 má mezinárodní advokátní kancelář White & Case po celém světě 37 nových partnerů. Mezi nimi je také Ivo Janda z pražské pobočky. Mimo to česká kancelář oznámila jmenování dvou lokálních partnerů - Markéty Štefkové a Tomáše Jiného.

„Jmenování Iva Jandy do pozice partnera a Markéty Štefkové a Tomáše Jiného do pozice lokálních partnerů potvrzuje výjimečnou kvalitu pražského týmu a důležité postavení naší kanceláře v rámci globální sítě White & Case,“ okomentoval jmenování David Plch, vedoucí partner pražské kanceláře.

Do pozice lokálních partnerů bylo ve všech pobočkách dohromady jmenováno 21 partnerů.

Informace o nových partnerech najdete zde: <http://pravnicaradce.ihned.cz/aktuality/c1-63281360>